

стандарти НАТО підтверджують реальність інтеграції України до Альянсу. Це та дорожня карта, яка закладена у Військовій доктрині, що була схвалена Радою національної безпеки і оборони України. Перебування поза НАТО – це шлях до ненадійного, непевного існування держави, яке може виявитися катастрофічним. Еволюція партнерства НАТО, свідками та учасниками протягом останніх років, викликана об'єктивними обставинами розвитку нового безпечного середовища, нових викликів безпеці, які вимагають відповідного реагування Північноатлантичного Альянсу разом з партнерами. Процес пошуку найбільш ефективних шляхів залучення партнерів до завдань, які стоять перед НАТО, триває.

На наше переконання, стандарти Альянсу для української оборонної промисловості відкриють нові можливості з розробки, виробництва та реалізації озброєння та військової техніки, нові напрями кооперації із західними партнерами. Зокрема, можуть бути організовані спільні підприємства і виробництва, створені привабливі інвестиційні та офсетні умови, організована передача на територію України технологій виробництва вузлів і агрегатів для комплектації систем озброєнь для національних збройних сил, а також спільне виробництво для виходу на ринки третіх країн.

1. Долгов І. О., Алексєєнко А. В. Еволюція партнерства (Україна – НАТО). *Науковий вісник Дипломатичної академії України*. 2012. № 19. С. 30–39.

2. Про внесення змін до деяких законів України щодо відмови України від здійснення політики позаблоковості: Закон України від 23 грудня 2014 р. № 1014.

3. Романенко Є. О. Україна – шлях до НАТО. *Публічне урядування*. 2015. № 1. С. 171–179.

4. Долгов І., Корендович В. Конструктивне партнерство Україна – НАТО: оборонні аспекти. *Наука і оборона*. 2013. № 4. С. 3–7.

Лаптев Олексій Олександрович,
викладач циклу тактико-спеціальної підготовки
Криворізького факультету Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ КОРПУСУ ОПЕРАТИВНО-РАПТОВОЇ ДІЇ

У бойовій підготовці бійців поліції особливого призначення важливу роль відіграє фізична підготовка.

Фізична підготовка поліції особливого призначення – це спеціалізована професійно-прикладна система фізичного виховання, мета якої – збереження здоров'я, трудової активності, розвиток фізичних та психологічних якостей, спеціально-прикладних і життєво важливих умінь та навичок, необхідних для виконання поставлених завдань.

Фізична підготовка складається із загальної та спеціальної фізичної. Засобами загальної фізичної підготовки виховується сила, швидкість, витрива-

лість, (особливе значення для фізичного виховання мають розвиток вибухової сили та швидкісної витривалості). Щодо засобів спеціальної фізичної підготовки, то завдяки їх застосуванню виховуються гнучкість, спритність (особливу увагу слід надавати розвиткові тонкої рухової координації). Виховання зазначених фізичних якостей сприяє підвищенню енергетичних можливостей організму, що сприятиме зменшенню втомленості бійця, підвищить ефективність будь-яких дій правоохоронця в умовах фізичної протидії з боку злочинців, та за інших обставин.

Загальна та спеціальна фізична підготовка – це базові ланки навчання усієї спеціальної підготовки, практично улюбій системі.

Професійні обов'язки покладені на поліцію особливого призначення, здатна виконувати людина, яка усвідомлює високу відповідальність за результати виконання службових завдань. Така людина повинна володіти комплексом спеціальних знань і практичних навичок, здобутих під час загально-спеціальної фізичної підготовки, що в свою чергу забезпечують постійну готовність бійця поліції особового призначення до якісного виконання складних завдань.

При підготовці бійців поліції особливого призначення важливу роль відіграє заняття з рукопашного бою, яке має не тільки спортивний характер, а й спеціально-прикладний – ніщо не зможе замінити рукопашний бій, він обов'язково повинен мати місце в системі, ні що так не загартовує психіку та фізичну стійкість бійця, як рукопашний бій. Тому програма з рукопашного бою повинна бути великою та змістовою, мати в собі контактну роботу з одним та декількома противниками, роботу з холодною зброєю і не лише захист, а й атакуючі дії (хочеш навчитися захищатися – навчись спочатку нападати). На заняттях повинні залучатися різноманітні майстри ножового бою чи майстри з тактики самозахисту, з практичних підрозділів. Робота на заняттях, тренуваннях чи семінарах повинна проходити при повному контакті і на бійцях повинно бути якнайменше захисного обмундирування. Звичайно, що під час таких занять зростає відсоток травмування, тому кожен інструктор повинен бути готовий до своєчасної долікарської допомоги, а під час проведення на заняттях учбового спарингу залучатимуться кваліфіковані медики.

Рукопашний бій цілком потрібен для укріплення психіки бійця, підвищення його функціональної витривалості, розвитку спритності, координації й тактичних навичок, також для припинення злочинних посягань на честь та гідність правоохоронця під час виконання службових чи громадських обов'язків.

Звичайно, що створити школу абсолютної бойової підготовки майже неможливо. В ній завжди будуть присутні деякі обмеження, існуючі хоча б для того, щоб було кому займатися. Уся методика підготовки зводиться до боротьби із власними жахами, власним болем та слабкістю.

Бійці поліції особливого призначення повинні дбати не тільки про особисту безпеку, а й про безпеку оточуючих осіб. При самозахисті завдання шкоди правопорушникові повинно зводитися до мінімуму, а таке можливо лише тоді, коли правоохоронець зможе чітко контролювати себе і свої дії в

екстремальній ситуації. Таких показників можливо досягти лише систематичними тренуваннями.

Рукопашний бій потрібен, перш за все, для вироблення навичок протидії агресору у жорстоких умовах, наближених до бойових, та відпрацювання надання кваліфікованого опору протиправним діям, які направлені на правоохоронця чи інших осіб.

Також ми розуміємо, що для підготовки висококваліфікованого бійця поліції особливого призначення одного рукопашного бою буде замало, важливу роль відіграє загальна фізична підготовка, яка забезпечує безперервну фізичну роботу бійця протягом всього терміну служби через систематичне тренування фізичних здібностей. Сучасний поліцейський корпус оперативно-раптової дії повинен відповідати сучасним вимогам, до яких входять: сучасна підготовка, склад, забезпечення і сучасні прийоми роботи спецназу інших країн.

Одним із сучасних методів підготовки є тактичний фітнес.

Тактичний фітнес, він же такфіт, – це абсолютно новий напрямок фізичної підготовки. Позиціонуючи себе як програма для спецназу, такфіт являє собою суміш елементів боротьби, гімнастики, йоги, а також силових вправ з гириями, гантелями, булавою, мотузками та іншими нехитрими снарядами. При цьому такфіт є невибагливим: щоб виконати тренування, потрібно мінімум обладнання і мінімум місця. Можна тренуватися як в умовах залу, так і на вулиці. Робота з власною вагою і снарядами удосконалює функціональну силу бійця, його витривалість і спритність. Отже, завдяки включенню тактичного фітнесу в фізичну програму підготовки можна істотно поліпшити ефективність фізичного стану бійця.

1. Кочур А. Г. Тактична майстерність боксера. Київ: Здоров'я, 1977.
2. Лаптев О., Лавров В., Левитан П. Управление тренированностью боксера. Москва: Физкультура и спорт, 1973.
3. Кочергин А. Человек с топором. Москва: Эксмо, 2013.
4. Абарінова Л. Ф., Герейло В. П. Захисти себе. Київ: Освіта, 1992.
5. URL: <http://beauty.at-its.com/trenuvannja-specnazu-takfit.html>.

Чербаєва Ольга Володимирівна,
викладач кафедри цивільно-правових дисциплін
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ЗА ТРУДОВИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ ЧЕСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ТА В УКРАЇНІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

Українська держава нині перебуває у вкрай складному стані: неавторитетне геополітичне становище та наявність значної кількості суспільних проблем зумовлюють актуальність удосконалення вітчизняного законодавства у контексті підвищення ступеня демократичності, практичності у правозасто-